

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ ВѢстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнѣкъ съ прибавление на пощенскитѣ разноски.

ЗА ВСѢКАКЪИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всяко, що се отнася до Държавенъ ВѢстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, вторникъ 10 януарий 1884 год.

Брой 2.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 1155.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

съ Божия милость и народната воля
Князь на България

Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме:

I. Съгласно чл. 10-й отъ законътъ за тържищата да се отчуждѣтъ на общинското управление въ село Голѣма-Кутловца седемъ хиляди и двѣста лева отъ интисапскитѣ сумми на тамошниятъ пазаръ за построяване училищно здание въ сѣщото село.

II. Исполнението на настоящийтъ указъ се възлага на Нашиятъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ г. София на 30 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Указъ

№ 1165.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

съ Божия милость и народната воля
Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующийтъ законъ:

За изпълнение законътъ отъ 17-й декемврий 1880 год. за подобрене състоянието на земледѣлческото население въ господарскитѣ и чиф-

ливски земи, и за удовлетворението както нуждитѣ на това население, тѣй и правата, които би имали владѣлцитѣ на тия земи, правителството се задължава:

1. Да отчуждава ония земи, върху които населението би добило предвиденитѣ отъ горѣказанитѣ законъ права, и за стойността на които би могло да се споразумѣе съ законнитѣ имъ владѣлци; да отстъпва тия земи на това население и да исплаща на владѣлцитѣ казанната стойность.

2. Да дава частъ отъ стойността на земитѣ на ония владѣлци, съ които не би било възможно да се дойде до едно съглашение и земитѣ на които се обработватъ отъ хора, които, споредъ горѣказанитѣ законъ, сѣ добили права на получение земя.

3. Да поднесе на утвърждение на идущето Народно Събрание, онова, което е извършило по това дѣло, като представи въ сѣщото врѣме и единъ законопроектъ за окончателното рѣшение въпроса за снабдяване съ земи безземелното население на господарскитѣ и чифликски земи и за начина исплащанието на съкровището суммитѣ, които сѣ употребени за възнаграждение законнитѣ земледѣлци.

4. Нужната за изпълнение на тия распоредания сумми отъ 800,000 лева да се земе отъ Българската народна банка.

II. Заповѣдваме, щото настоящийтъ законъ да се облече съ държавний печатъ, да се обнародва въ „Държ. ВѢстникъ“ и да се тури въ дѣйствието.

III. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Нашиятъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ г. София на 24-й декемврий 1883 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Указъ

№ 1166.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме

I. Съгласно съ чл. 10-й отъ законътъ отъ 15-й февруарий т. г. за тържищата, да се отпущнатъ отъ суммата събрана отъ интизапа въ Търновското окръжие, шестдесетъ хиляди сто двадесетъ и четири лева и седемдесетъ и шестъ стотинки заедно съ спечеленитѣ отъ тая сума лихви, за построяване въ г. Орѣховица здание за лозарско-винарско и градинарско училище.

II. Исполнението на настоящитѣ указъ се възлага на Наштъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 31 декември 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на
НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Алекс ндръ.

Приподписахъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Указъ

№ 1170.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующитѣ

Законъ за горитѣ.

Общи распорѣждания.

Чл. 1. Горитѣ въ Княжеството се дѣлятъ на три категории:

- а) държавни;
- б) общински, и
- в) частни.

Чл. 2. Държавни гори сѣ ония, които не принадлежатъ ни на общини ни на частни лица.

Чл. 3. Общински гори сѣ ония, които отъ старо врѣме сѣ били опредѣлени на извѣстни общини, сир. градъ, село или колиби, за да бере населението дърва за топление и за други свои домашни нужди.

Чл. 4. Частни гори сѣ ония, които прина-

длежатъ на частни лица, или на обществени учреждения, като: църкви, джамии, мѣнастири, училища, болници и пр.

Чл. 5. Стопанитѣ на гори, били тѣ частни, общински или държавни, сѣ длъжни да поставятъ нуждното число хора, за да ги вардятъ и отгледватъ. Относително съхранението и отгледванието, горитѣ се намиратъ подъ надзора на горското управление.

Чл. 6. Всяка община е длъжна да отгледва и да държи въ добро състояние гора не по-малко $\frac{1}{40}$ часть отъ цѣлото количество на работнитѣ и неработени земи. Ония общини, които нѣматъ никакъ гора или иматъ въ по-малкъ размѣръ, сѣ длъжни да насадятъ, по указание на горското управление, нова гора въ пространство на десетъ години отъ издаването на тоя законъ, като посѣватъ всяка година по една десята часть отъ пространството, което е опредѣлено за посаджение.

Също сѣ длъжни да направятъ и стопанитѣ на ония частни земи, колто сѣ отдѣлни отъ общинскитѣ и които иматъ земи повече отъ 500 дюлюма.

Чл. 7. При всяко селско училище се основава и една разсадна градина (пешиниера) съ едно пространство отъ 2 до 5 дюлюма.

Чл. 8. Тая разсадна градина се обработва отъ ученицитѣ подъ рѣководството на учителя и подъ надзора на училищния инспекторъ.

Министерството на Финанситѣ ще изработи особенъ правилникъ относително до цѣльта, начина на отгледванието на тия градини и правата на ония, които ги обработватъ.

Чл. 9. Отъ посаджение нови гори могатъ се разрешението на Министерството на Финанситѣ, да се освободятъ нѣкои общини и частни лица въ ония само околии, въ които има гора въ размѣръ по-голямъ отъ $\frac{1}{40}$ часть отъ цѣлото пространство на околията.

Чл. 10. Нови гори сѣ садятъ предпочтателно на безплодни полета, бърда, стрѣмни и блатисти мѣста по наставленията и указанията на горското управление, което доставя и нужното семе.

Чл. 11. Частнитѣ лица сѣ неограничени стопани на горитѣ си въ всичко що се отнася до продаването, подаряването имъ, сѣченето и експлоатирането имъ, но отъ ^{ни} само вардението, отгледванието и искориванието имъ, тѣ сѣ длъжни да се съобразяватъ съ настоящия законъ.

Чл. 12. Общинитѣ както и черквитѣ, джамитѣ, училищата и прочее, сѣ тоже стопани на своитѣ гори, но тѣ нѣматъ право да ги от-

чуждават по никакъв начинъ ни исцѣло, ни на части.

Чл. 13. Никои нѣма право, безъ дозволенieto на Министерството на Финансите, да искоренява гора, била тя държавна, общинска или частна, съ цѣль да даде на земята друго назначение, освѣнъ трънаци, които подлежатъ на искореняване.

Чл. 14. Ония гори, които сѫ разположени по стръмнинитѣ на планинитѣ и по бърдата, и ония които вардятъ земята отъ измивание и завличание отъ поройтѣ, както и ония които назятъ селата отъ планинския снѣгъ и каменитѣ, отъ каквато категория и да сѫ тѣ, не се искореняватъ никога.

Чл. 15. За отдѣление и опредѣление границитѣ на държавнитѣ гори отъ общинскитѣ и частнитѣ въ всякий окръгъ се съставя една коммисия, отъ финансовия чиновникъ, окр. лѣсникъ, два члена отъ постоянната окр. коммисия и два члена отъ надлежната община и която (коммисия) съставя протоколъ и означава имената на границитѣ и пространството на гората.

Чл. 16. Общини или села, ползующи се отъ едно голѣмо пространство гора, което заминува мѣрцата на нуждитѣ на селенитѣ и която (гора) не притежава документално, то отъ подобни гори, гдето като се остави нужната частъ на общината опредѣли границата, остатъка се поставя подъ домоството на горското управление.

Чл. 17. Отъ държавнитѣ гори се отдѣля на сѣлскитѣ общини, които нѣматъ гора, една частъ отъ най-ближната страна на държавната гора, като се пресмѣта на домъ отъ 5 до 15 дюлюма, но на подобни гори общинитѣ немогатъ да расчитатъ като на тѣхни, а само се ползватъ до постиганieto на новопосадената своя гора.

Отгледванието на горитѣ.

Чл. 18. Държавнитѣ и общински гори трѣбва да се държатъ въ исправно състояние, сирѣчь да чистятъ отъ падналитѣ дървета, счупенитѣ и слабитѣ клонове, отъ които се размножаватъ наекомитѣ, да се кастрятъ, сир. да се изрѣзватъ слабитѣ дървета въ ония мѣста, гдето гората е много гѣста, така щото да може тя по-скоро да се въздигне.

Чл. 19. Всяка година горското управление за държавнитѣ гори, опредѣля границитѣ на мѣстата, въ които ще можатъ да се сѣкатъ дърва за горение, за материалъ и пр., а така сѣщо означава мѣстата, въ които ще може да се правятъ въглища, да се рѣжатъ дъски, да се гори варъ и проч., а за общинскитѣ гори тая работа се из-

вършва отъ общинския съвѣтъ въ присѣтствието и съ съгласието на горския чиновникъ.

Чл. 20. Вътрѣ въ горитѣ. лѣсоветѣ и гѣсталацитѣ, отъ каквато категория и да сѫ тѣ, е строго забранено да се кладе огънь, отъ когото може да произлѣзе пожаръ; но въ всякий случай огъня трѣбва да се кладе на безопасни мѣста и послѣ съвършено да се изгася; нарушителитѣ се наказватъ, съгласно съ чл. 63.

Чл. 21. При сѣчението на дървета трѣбва да се употребяватъ остри сѣче а; освѣнъ това, дървото трѣбва да се отсича наравно съ земята.

Чл. 22. Въ младитѣ гори, сир. въ ония, въ които можатъ да се стигатъ клоноветѣ и листетѣ, е запретиено да се пуцатъ добичета на паша; въ старитѣ гори това може да се допусне, но само съ разрѣшението на притежателя и съ условие, че ще се взематъ мѣрки, за да не преминуватъ добичетата въ младитѣ гори.

Чл. 23. За ония общини и села на които горитѣ сѫ още недорасли, и въ които сѣщо съществуватъ пасбища за хранение добитѣка, Финансовото Министерство може да разрѣши, щото едната частъ отъ тия недорасли гори да се употребява за пасбища на добитѣка, догдето пристигне другата частъ.

Чл. 24. Ония лица, които искатъ да пасѣтъ добитѣка си въ държавнитѣ гори, тамъ гдето пашата не е забранена, плащатъ едно право, което се опредѣля отъ окръжния управителъ, заедно съ лѣсника и финансовия чиновникъ.

Чл. 25. Позволенieto за пуцанье добичета на паша въ горитѣ даватъ само тѣхнитѣ стопани даромъ или срѣщу възнаграждение.

Чл. 26. При входа на главнитѣ държавни гори правителството построява колиби, въ които се помѣщаватъ горекитѣ стражари, а за общинскитѣ, общината.

Експлоатиране на горитѣ.

Чл. 27. Държавнитѣ и общински гори можатъ да се сѣкатъ и отгледватъ по слѣдующитѣ три начина:

а) младитѣ гори, които служатъ за дърва за горение и които се подновяватъ само отъ издѣнки, се сѣкатъ отъ 15—30 години, — освѣнъ прѣтие за плетъ и обраче, които можатъ да се сѣкатъ отъ петата година и то само за разреждане на гората;

б) старитѣ гори, които слѣдъ изсѣчението се подновяватъ или чрезъ искусствено садение, или чрезъ естествено сеяние отъ семената на неотсѣ-

ченитѣ дървета, се сѣкатъ отъ 90 до 150 год. на горѣ, и

в) а за срѣдни гори, се считатъ ония, въ които се сливатъ горнитѣ два способа за подновяване на гората, сир. въ които въ периода на всѣко петнадесето-годишното имъ сечение се оставятъ изъ помежду дървета да растятъ и да служатъ за строителенъ материалъ.

Заблѣжка. Островитѣ въ Дунава, които принадлежатъ на Българската държава, могатъ да се сѣкатъ всяки три години и споредъ тѣхното пространство, тѣ се изсичатъ изведнажъ и се оставатъ послѣ въ разстояние на три години да растятъ отново, или се расподѣлятъ на годишни участъци.

Чл. 28. Стопанитѣ на частнитѣ гори могатъ да експлоатиратъ тѣзи си имоти и да ги сѣкатъ било на веднажъ било на участъци, съ условие, че ще оставатъ гората отново да порасте, като запазятъ потрѣбнитѣ дърва и издѣнки за семе.

Чл. 29. Общинитѣ могатъ тоже да експлоатиратъ горитѣ си, но всякога на участъци и да се дава възможностъ на изсѣчениитѣ участъци да порастятъ, преди да бѣде изсичена цѣлата гора, така щото да се не лишава населението никога отъ дърва за горение и строителенъ материалъ.

Чл. 30. Държавнитѣ гори се експлоатиратъ, тѣй, както е най-износно за съкровището, като се има всякога предъ видъ да не се огол а страната отъ гори.

Чл. 31. Експлоатиранieto на държавнитѣ гори въ голѣмъ размѣръ се дава на търгъ по установенитѣ за това правила. Министерството на Финанситѣ обаче може да позволи на ония общини, които сж близо до държавнитѣ гори и които нѣматъ свои, да берятъ отъ държавнитѣ гори дърва, да правятъ вжглища и да сѣкатъ материалъ за своя потрѣба и за продаване срѣщу установената такса.

Чл. 32. Отъ общинскитѣ гори, могатъ да сѣкатъ дърва само членовеѣ на ония общини, на които горитѣ сж притежание, и срѣщу опредѣлената такса. Никой обаче не може да сѣче сурови дърва или да бере сухи безъ писмено позволение на кмета.

Чл. 33. На сиромашкитѣ семейства, които нѣматъ свой добитѣлъ, се позволява да берятъ или отъ държавнитѣ или отъ общинскитѣ гори сухи дърва и да сѣкатъ сурови за своя домашна нужда колкото могатъ да носятъ на гърбъ, безъ да плащатъ даждие и такса.

Чл. 34. Въ държавнитѣ и общинскитѣ гори е свободно да се бере деня гѣби, ягоди кашини

и други подобни плодове, сухи листие както и смрадлика (съгласно съ закона за смрадликата).

Чл. 35. Позволява се на преселенцитѣ да сѣкатъ отъ държавнитѣ гори нужния материалъ построение жилищата имъ и дърва за горение ромъ, догдѣ се обстановятъ. Това позволение дава отъ окръжния управителъ.

Чл. 36. Тѣй сжщо се позволява да сѣкатъ даромъ отъ държ. гори дървенъ материалъ ония общини, въ горитѣ на които не се намира дървенъ материалъ за строение, когато се нуждаятъ да си построятъ църкви, джамии, мостове на главни пътища, общински кладенци и пр., но това позволение се дава отъ окръжния управителъ, който немедленно увѣдомява Финансовото Министерство.

Чл. 37. Позволенията се написватъ върху бланки, които се проваждатъ отъ Министерството на Финанситѣ. Кочана на тия бланки се връща на сжщото Министерство, слѣдъ като се свърши теветеръ.

Чл. 38. Позволение за сѣчение дърва отъ държавнитѣ гори се дава отъ окр. управителъ; за улеснение на населението обаче той може да повърри това право на кмета на най-ближната до гората община.

Чл. 39. Сѣчението на дърветата, които сж постоянно зелени, може да се извършва презъ цялата година, а сѣчението дърветата, листието на които опадатъ зимно врѣме, се започва отъ 15 септемврий и се свършва на 15-й априлия. До тоя день всичкия изсѣченъ дървенъ материалъ трѣбва да е изнесенъ вѣнъ отъ гората.

Заблѣжка. Въ високитѣ планини дѣто зимно врѣме е непрестанно, позволено е сѣчението на дърветата и вѣнъ отъ опредѣленитѣ за сѣчение врѣмена.

Чл. 40. Въ извънреденъ случай се позволява сѣчението на дървенъ материалъ вѣнъ отъ срока опредѣленъ за сѣчение и то на пострадавши отъ пожаръ, за съборени воденици отъ наводнение, за прѣгъе за граденне, за обрѣчи, дървета за земледѣлчески орждия.

Брането листъ за прехрана на добичета се позволява още въ мѣсець августъ, но това се извършва съ позволение на надлѣжната власть и съгласно съ издаденитѣ отъ Министерството настаняления.

Чл. 41. При сѣчението на дървата трѣбва да се вземе въ внимание слѣдующето:

а) да се поваля дървото къмъ оная страна въ която нѣма млади дървета, които би могли да поврѣдятъ; и стѣблото да се отсича на равно повърхността на земята. Старитѣ гнили дървета трѣбва да се искореняватъ;

б) клоноветѣ и стѣблото да се изнасятъ на отворени мѣста въ гората, за да не се поврѣждатъ другитѣ дървета;

в) да не се бѣлятъ коритѣ на дърветата и да не се отсичатъ само върховетѣ на дърветата; разрушителитѣ се наказватъ споредъ чл. 65;

г) на всѣкий увратъ да се оставятъ отъ 8 до 10 дървета и то най правитѣ и най хубавитѣ за сѣнка и за семе;

д) издѣнкитѣ на дърветата да не се повреждатъ.

Чл. 42. Стражаритѣ заедно съ кмета за общинскитѣ гори и съ лѣсника за държавнитѣ, забѣлѣзватъ съ единъ чукъ всичкитѣ дървета за строение, които могатъ да се отсѣкнатъ.

Горско управление.

Чл. 43. За надзиранието и въздигането на горитѣ въ Княжеството въобще и за управлението на държавнитѣ гори, се учрѣждава едно управление подъ название горско управление, което стои подъ вѣдомството на Финансовото Министерство.

Чл. 44. На чело на това управление стои единъ специалистъ подъ название началникъ на горското управление и трима помощници, които да сѣ свършили курсъ на лѣсоводството; тѣ служатъ и като наставници на окръжнитѣ лѣсничей.

Чл. 45. Въ всяко окръжие се назначава по единъ лѣсникъ; лѣсницитѣ се раздѣлятъ на два класса: първокласни и второкласни.

Чл. 46. Всяки окръженъ лѣсникъ трѣбва да има свой конь, за да обикали въ окръга за извършване обязанноститѣ си.

Чл. 47. Въ всякъ окръгъ се назначаватъ отъ окръжния управителъ за вардение на държавнитѣ гори нужното число горски стражари, които трѣбва да сѣ хора свѣдуци и грамотни, а за общинскитѣ отъ общинското управление съ одобрението на околнѣския началникъ.

Чл. 48. Горскитѣ стражари били тѣ държавни или общински трѣбва да носятъ установената униформа и оръжие.

Чл. 49. Обязанноститѣ на горското управление сѣ:

а) да изучава състоянието на горитѣ въ Княжеството, да указва най егодния способъ за отгледванието и за експлоатирванието съществуващитѣ гори, за посажданието празнитѣ мѣста, да показва и най егоднитѣ за всяко мѣсто дървета за садение и пр.;

б) да изработва нужнитѣ наставления за лѣсницитѣ и горскитѣ стражари;

в) да слѣди за точното изпълнение на издаваемитѣ закони и правилници за горитѣ.

Чл. 50. Обязанноститѣ на лѣсницитѣ сѣ:

а) да нагледватъ правителственнитѣ, общинскитѣ и частнитѣ гори въ тѣхния окръгъ, и да привличатъ къмъ отговорностъ ония, които нарушаватъ законитѣ и правилницитѣ по тая частъ;

б) да опредѣлятъ участъцитѣ на държавнитѣ гори, които ще се сѣкнатъ, а за общинскитѣ наедно съ общинския кметъ;

в) да бдятъ щото горскитѣ стражари да изпълняватъ своитѣ обязанности;

г) да даватъ наставления на населението за насаждането и опазванието новитѣ гори и за въздиганне съществуващитѣ и да надзираватъ върху изпълнението тия наставления;

д) да провѣрватъ смѣткитѣ на доходитѣ отъ държавнитѣ и общински гори;

е) да извършватъ всичко щото имъ се заповѣдва отъ началството имъ.

Писменната си частъ, лѣсницитѣ извършватъ въ канцеларнитѣ на окръжнитѣ управители.

Чл. 51. Обязанноститѣ на горскитѣ стражари сѣ: а) да не пуцатъ никого въ горитѣ за бране или сѣчение дървета безъ писмено разрѣшение на надлѣжната власть; б) да слѣдятъ за точното изпълнение на закона и предписанията относително до сѣчението и брането дървета, и да предаватъ на най близката административна власть ония, които нарушаватъ закона и предписанията; в) въ случай на пожаръ да го изгасяватъ сами или съ помощта на близкото население; г) да издирватъ виновнитѣ за пожара и да ги предаватъ на властта и д) да изпълняватъ всичко щото имъ се предписва отъ началството.

Чл. 52. Заплатитѣ на служащитѣ по горското управление се опредѣлятъ по штата.

Чл. 53. На служащитѣ въ горското управление се възбранява всяко участие въ търгувание съ дърва и дървени издѣлия.

За нарушение това правило тѣ се отчислятъ за всѣгда отъ държавна служба и се предаватъ подъ сѣдъ.

Даждията.

Чл. 54. Частнитѣ притежатели на гори не плащатъ нищо за дървата и материала, който сѣкнатъ отъ горитѣ си за своя собствена потреба. Тѣ плащатъ обаче за полза на държавното съкровище 5% отъ стойността на материала, отсѣченъ за строение, когато е назначенъ за проданъ,

съгласно съ правилника, който ще се изработи за тая цѣль.

Чл. 55. Ония, които бержат дърва, събъжат материалъ или правятъ вѣглища отъ общинскитѣ си гори за своя собствена нужда, плащатъ за въ полза на общината си, споредъ постановлението на общинския съвѣтъ, едно даждие, което не може да надминева 5% отъ стойността на материала.

Ако строителния материалъ е за проданъ, плаща се 5% отъ стойността на отсѣчения материалъ за въ полза на държавното съкровище, така също плаща се и едно право на общината, размѣрътъ на което опредѣля общинския съвѣтъ всяка год.

Чл. 56. Ония общини, които сѫ близо до държавнитѣ гори и които нѣматъ свои бранища, магжтъ да бержат дърва, да събъжат материалъ, да горятъ вѣглища отъ държавнитѣ гори за своя домашна потрѣба, като плащатъ 5% отъ стойността на набрания или отсѣченъ материалъ за полза на хазната. Ако ли дървата, вѣглищата или материала сѫ назначени за продаване, тѣ плащатъ 10% отъ стойността на материала.

Чл. 57. Цѣната на материала, който се съче отъ държавнитѣ гори, както и начинътъ за събиранието на даждията и беринтѣ се опредѣлятъ всяка година отъ окръжнитѣ съвѣти въ присѣствието на окръжния управителъ и лѣсника и се утвърждаватъ отъ Министерството на Финанситѣ,

Наказанията.

Чл. 58. Горското управление за държавнитѣ гори и кметовѣтъ за общинскитѣ сѫ натоварени съ грижата да пригледватъ нарушителитѣ на настоящия законъ и да търсятъ обезщетението за причиненитѣ поврѣди; органитъ на горското управление въ тоя случай сѫ лѣсницитѣ и горскитѣ стражари, а на общинскитѣ — надлѣлнитѣ кметове и стражаритѣ на общинскитѣ гори.

Чл. 59. Нарушенията на закона за горитѣ, на правилницитѣ и на другитѣ наредби, се сѣдятъ предъ общинскитѣ сѣдилища, предъ мировитѣ сѣдии или предъ окръжнитѣ сѣдилища, споредъ количеството на иска и степенята на вината.

Чл. 60. Стражаритѣ на държавнитѣ, общинскитѣ и частнитѣ гори, които уловятъ нѣкой нарушителъ на настоящия законъ, задържатъ: брадвата, сѣкирата, триона, дървата и другитѣ вещественни доказателства на нарушението, освѣнъ добитака и ги предаватъ на надлѣлната власть.

Чл. 61. Полицейскитѣ и сѣдебнитѣ власти сѫ длѣжни да даватъ бързото си и неотлагателно съ-

дѣйствие на горскитѣ стражари, за привлечение подъ сѣдъ виновнитѣ.

Чл. 62. Горскитѣ стражари иматъ право не иначе освѣнъ съ кмета или съ други сѣдебни и полицейски органи, да влиза въ дворовѣтъ, въ фабрицитѣ и проч. гдѣто подозрѣватъ, че има крадени дърва, дѣски и материалъ отъ държавнитѣ гори, и ако подозрѣнието имъ се укаже вѣрно, тѣ конфискуватъ краденитѣ нѣща, и предаватъ виновния на сѣдъ. Ако ли материала е отъ общинска гора, то общинското управление извършва горѣказанното.

Чл. 63. Който накладѣ огнь вѣтрѣ въ гората безъ извѣнрѣдна нужда или кладѣ огнь въ опасни за запалване мѣста (споредъ чл. 20) се наказва съ глоба отъ 1 до 5 лева.

Ако огньтъ е билъ накладенъ за горѣние вѣглища въ мѣста, които не сѫ опредѣлени за това, виновния се наказва съ глоба отъ 20 до 100 лева. Ако отъ тоя огнь произлезе пожаръ, виновния се наказва съгласно съ наказателния законъ.

Чл. 64. Който устрои въ правителственна или общинска гора фабрика за дѣски (бичкийница) или дѣла дървета въ гората, или построява кѣшли безъ позволение, се осѣжда да си дигне фабриката или кѣшлата, да очисти мѣстото немедленно и при това да заплати една глоба отъ 10 до 100 лева независимо отъ наказанията, предвидени въ слѣдующия членъ; тѣй също който устрои въ таква гори фабрики съ парни машини и кара тѣзи фабрики съ дърва, безъ да е сключилъ съ правителството за това условие, или безъ да употребява материалъ отъ своя собствена гора, подпада подъ сѣшитѣ наказания.

Чл. 65. Който съче дърва или бѣли коритѣ на дърветата безъ позволение или съче други дървета, а не ония които сѫ показани, или повреди по какъвто и да е начинъ дървета, се осѣжда да заплати причинената поврѣда и една глоба два пѣти по голѣма отъ стойността на поврѣдата. Освѣнъ това, дърветата се продаватъ на търгъ въ полза на съкровището, ако сѫ отъ държавнитѣ гори, ако ли отъ общинскитѣ — за полза на общината.

Заблѣжка: Отъ това наказание се освобождаватъ лицата, които претърпятъ нѣкое нещастие въ гората, като счупване кола и пр. тѣ сѫ свободни да отсѣкжтъ потрѣбното тѣмъ дърво.

Чл. 66. Поврѣдата се опредѣля отъ вѣщи люди, назначени споредъ сѣдебнитѣ правила и на основание изработената таблица за стойността на дърветата въ всякий окръгъ споредъ чл. 57.

Чл. 67. Стойността на поврѣдата се дава на стопанина на гората, на частното лице, общината или правителството.

Чл. 68. Който пуца добитъкъ въ забраненитѣ мѣста на гората, той плаща за въ полза на притежателя едно обезщетение на конь, волъ или биволъ по 1 левъ, на свиня по 50 ст., на коза 1 левъ, на овца по 30 ст., — уловени добичета служатъ като залогъ до исплащане тая глоба, ако виновния не представи други равноцѣненъ залогъ, или поръчителъ, или не заплати тосчасъ обезщетението.

Чл. 69. До опредѣления срокъ за сѣчение на гори, ако нѣкое лице не е дигне отъ държавната гора отсѣчения съ позволение материалъ, той остава за въ полза на държавата.

Чл. 70. Общини, които въ случай на пожаръ въ гора се откажатъ да идаатъ да го угасятъ се наказватъ съ глоба отъ 100 до 1000 лева. Ако ли поедлични лица отъ общината се откажатъ, тѣ се наказватъ съ глоба отъ 5 до 20 лева.

Чл. 71. Общинитѣ и частнитѣ лица, които се откажатъ да насадятъ нова гора или да отгледатъ съществуващитѣ, съгласно съ чл. 6, 7, 8 и 9 отъ тоя законъ, се наказватъ съ глоба отъ 2 до 5 лева, на дюлюмъ. Освѣнъ това, властитѣ турятъ да се насади нуждното пространство гора за смѣтка на виновнитѣ.

Чл. 72. Който, безъ позволение отъ Министерството на Финанситѣ, искорени нѣкоя гора, отъ каквата категория и да е тя, осажда се да заплати два пѣти стойността на направенитѣ повреди, и да плаща ежегодно отъ 2 до 5 лева на дюлюма глоба, до гдѣто насади отъ ново искорененото пространство съ гора.

Чл. 73. Наказанията, предвидени въ настоящия законъ загубватъ силата си (се прѣскрибирватъ) ако до 6 мѣсеца не се подведе виновнитѣ подъ съдъ; освѣнъ ония, които еж нарочно подпалили гора, такива се преслѣдватъ до издирванието имъ.

II. Заповѣдваме настоящия законъ да се облече съ Държавний печатъ и да се обнародва въ „Държавний Вѣстникъ“.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на нашиятъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София на 28 декемврий 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Указъ

№ 1159.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето прибавление къмъ 30 членъ отъ „Законътъ за общинитѣ и за градското управление“:

Ония, които не сж повинуватъ на тия прикази, наказватъ се съ глоба въ размѣръ отъ 1 до 10 лева въ полза на общината; тая глоба се опредѣля отъ кметовѣтѣ и тѣхнитѣ намѣстници; а именно, градскитѣ кметове могатъ да налагатъ глоби отъ 1 до 10 лева, селскитѣ отъ 1 до 5 лева, и намѣстницитѣ на селскитѣ кметове отъ 1 до 3 лева.

II. Заповѣдвамъ, щото това прибавление да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствиѣ

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашиятъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София на 24 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣш. Дѣла: Д. Цанковъ.

Указъ

№ 1196.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето рѣшение и постановление:

До изработванието и приеманието на единъ новъ законъ за изборитѣ на окръжнитѣ и общинскитѣ съвѣти, изборитѣ за окръжнитѣ и общинскитѣ съвѣти да се произвеждатъ по законитѣ, които сж дѣйствували до 1 юлий 1881 год., а именно: по Врѣменнитѣ Правила отъ 1878 год. съ илѣмненіята, опредѣлени въ указътъ Ни подъ № 93

отъ 14 августъ 1879 год., обнародванъ въ 4 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ за сѣщата година.

II. Предъ видъ на отмиъняването на избирателниятъ законъ, на основание на който сѣ станали изборитѣ за градскитѣ, общинскитѣ и окръжнитѣ съвѣти, тѣзи избори да се подновятъ, а именно: градскитѣ и общинскитѣ съвѣти до 20 идущий февруарий и окръжнитѣ съвѣти до 20 мартъ 1884 година.

III. Заповѣдваме, щото настоящето рѣшение и постановление да се облѣче съ Държавний Печатъ и се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

IV. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 24 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Вжтрѣш. Дѣла: Д. Цанковъ.

По Министерството на Правосъдието.

Указъ

№ 1148.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 30 декемврий 1883 год. подъ № 258,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ началника на отдѣлението при Министерството на Правосъдието Д-ра Д. Бодарева, за помощникъ на ревизора при сѣщото Министерство.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 30 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 258.

Господарю!

По вотирания отъ Народното Събрание бюджетъ за идущата 1884 година, едното отдѣление при Министерството на Правосъдието се закрива, и вмѣсто него се откриватъ двѣ нови длѣжности, длѣжността на единъ ревизоръ и неговъ помощникъ. Нѣма съмнѣние, че на тѣзи длѣжности трѣбва да се назначатъ лица свѣдующи и такива, които сѣ придобили колко-годѣ онитѣ по тѣзи часть. — Като имамъ предъ видъ съразмѣрността на предвиденитѣ по штатътъ за тия длѣжности заплати, — а въ особенности онѣзи на помощникътъ на ревизора съ онѣзи на началника на отдѣлението, азъ мисля, че е добро да се назначи на тѣзи длѣжностъ единия отъ началницитѣ на отдѣленията при това Министерство, които служатъ вече отъ давна по съдебната администрация и сѣ имали случай да произведатъ въ разни врѣмена ревизии надъ съд. учреждения въ Княжеството. За ради това именно представлявамъ за назначение на длѣжността помощника на ревизора при Министерството на Правосъдието, началника на отдѣлението отъ сѣщото Министерство г-на Д-ра Д. Бодарева.

Г-нъ Бодаревъ служи безъ прерывно въ това Министерство още отъ 1879 година отъ първомъ въ качество на помощникъ на началника на отдѣлението при бившия съдебенъ отдѣлъ до 1880 година, отпослъ като началникъ на отдѣлението при сѣщото Министерство, въ която длѣжностъ се намира по настоящему. Въ растояние на това врѣме той два пѣти е билъ назначенъ да изпълнява длѣжността на главенъ секретаръ, — и нѣколко пѣти е билъ командированъ да произвежда ревизии надъ нѣкои отъ съдебнитѣ учреждения въ Княжеството: така въ 1880 година е придружавалъ по ревизията бившия свѣтникъ при Министерството на Правосъдието г. Каченовски, който ревизира всичкитѣ съдебни учреждения отъ Русенската, Търновската и Варненската губернии, отпослъ е придружавалъ по ревизията прикомандирования при това Министерство чиновникъ Сильванский и два пѣти е произвеждалъ самъ ревизии надъ нѣколко мирови сѣдилища. — Предъ видъ на това, най-покорно моля Ваше Височество да одобрите предложението ми, щото началника на отдѣлението при Министерството на Правосъдието г-нъ Д-ръ Д. Бодаревъ да се назначи

за помощникъ на ревизора при същото Министерство.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ слугителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 24 декември 1883 год.

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

Съ указъ подъ № 1126 отъ 22 дек. 1883 г. се постановява: по ст. I назначава се членътъ на Руссенския окръженъ съдъ, Иванъ Христофоровъ, за подпредсѣдатель на същия съдъ, вмѣсто Савва И. Долгова, който по собствено желание преминава на друга длъжностъ; по ст. II назначава се допълнителний членъ на Видинския окръженъ съдъ, Дамянь П. Вапорджиевъ, за членъ на Севлиевския окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, и по ст. III назначава се Кеманларский мировий съдия, Никола Капановъ, за допълнителенъ членъ при Видинския окръженъ съдъ, намѣсто Вапорджиева.

Съ указъ подъ № 1127 отъ 22 дек. 1883 г. се постановява: по ст. I назначава се Търновский мировий съдия, Христо Брусевъ, за членъ на Руссенския окръженъ съдъ, вмѣсто Георги Мазакова, и по ст. II назначава се членътъ на Руссенския окръженъ съдъ, Георги Мазаковъ, за Търновский мировий съдия, по собствено негово желание, вмѣсто Брусева.

Съ указъ подъ № 1128 отъ 22 дек. 1883 г. назначава се членътъ на Софийския окръженъ съдъ, Атанась Симовъ, за подпредсѣдатель на същия съдъ.

Съ указъ подъ № 1149 отъ 30 дек. 1883 г. уволнява се Новоселския мировий съдия, Иванъ Паневъ, отъ занимаемата му длъжностъ, съгласно неговото собствено желание.

Съ указъ подъ № 1156 отъ 31 дек. 1883 г. се постановява: по ст. I назначава се Никола Георгиевъ на длъжността регистраторъ при Министерството на Правосъдието, и по ст. II назначава се Георги Н. Чачевъ, на длъжността помощникъ на архивари при Министерството на Правосъдието.

Съ указъ подъ № 1157 отъ 31 дек. 1883 г. се постановява: по ст. I премѣстюва се Дръновский мировий съдия, Тодоръ Н. Жековъ, на същата длъжностъ въ Тръвна, и по ст. II назначава се и. д. подначалника при Министерството на Правосъдието, Жоржи Н. Георгиевичъ, за Дръновский мировий съдия.

ПРИКАЗЪ

№ 174.

Понеже съдебнийтъ слѣдователь при Раградский окръженъ съдъ, Никалай Момчиловъ, по причина на болестъ, не може да изпълнява обязаноститѣ по службата си, то, възъ основание на втората алинея отъ 31 чл. отъ закона за чиновницитѣ, позволявамъ да се заплаща половината заплата на Момчилова за 6 мѣсеца, а именно: отъ 25 октомври 1883 год. до 25 априлий 1884 год.; въ случай че до истичанието на това врѣме, той не ветжни въ изпълненето на обязаноститѣ си, ще бѣде уволненъ, по причина на болестъ.

София, 15 декември 1883 год.

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

Съ приказъ подъ № 175 отъ 29 дек. 1883 г. назначава се допълнителний членъ на Разградский окръженъ съдъ, Константинъ Кипровски, да изпълнява приврѣменно длъжността на Кеманларский мировий съдия.

Съ приказъ подъ № 176 отъ 30 дек. 1883 г. отчислява се Генко Аджаровъ отъ длъжността секретаръ на Новоселский мировий съдъ, и вмѣсто него се назначава на тая длъжностъ Матей Наумовъ, писаръ при Софийския околийский мировий съдия.

Съ приказъ подъ № 177 отъ 31 дек. 1883 г. назначава се допълнителнийтъ членъ на Софийския окръженъ съдъ, Тодоръ Ковачевъ, да изпълнява приврѣменно длъжността на Новоселский мировий съдия.

Съ приказъ подъ № 178 отъ 31 дек. 1883 г. назначава се писецътъ при Софийския околийский мировий съдия, Димитръ С. Пилатовъ, за секретаръ при Тръвненский мировий съдия.

УКАЗЪ

№ 1144.

НИИ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България
Прогласяваме:

Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующата

КОНВЕНЦИЯ

за исплащанието отъ България на Русия разноситъ по окупацията на Княжеството отъ Рускитъ Импер. войски, съгласно съ опредѣленията на Берлинскій договоръ, сключена между България и Русия.

Правителството на Негово Височество Българскиятъ Князь и Правителството на Негово Величество Рускиятъ Императоръ, желаючи да регулиратъ начинътъ на исплащанието къмъ Русия, расходитъ по окупацията на Княжеството отъ Рускитъ Императорски войски,

Съгласно съ опредѣленията на Берлинскій договоръ, назначиха за свои пълномощници, именно: Негово Височество Князьтъ на България:

Управляющій Министерството на Външнитъ Дѣла на Българското Княжество, Кирпакъ А. Цанковъ, и Негово Величество Всеросийскій Императоръ:

Министра си на Външнитъ Дѣла и Държавний Секретаръ, Николая Гирсъ,

Който, като показаха пълномощията си, намѣрени въ добра и надлежна форма, се съгласиха върху слѣдующитъ членове:

Членъ I. Княжеското Българско Правителство припознава да дължи на Руското Императорско Правителство за расходитъ, по окупацията отъ Императорскитъ Руски войски, съгласно съ опредѣленията на Берлинскій договоръ, суммата отъ десетъ милиона, шестстотинъ осемнадесетъ хиляди, двѣстъ петдесетъ книжни рубли и четиридесетъ и три копейки.

Членъ II. Княжеското Правителство задължава се да исплати този дългъ както слѣдва:

На $\frac{1}{13}$ септемврий 1883 г. четиристотинъ хиляди рубли; въ растолние на дванадесетъ години отъ 1884 до 1895, всѣка една година по осемстотинъ хиляди рубли, които ще се плащатъ въ

Le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie et le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur de tout les Russies désirant régler le mode de paiement à la Russie des frais d'occupation de la Principauté par les troupes Impériales Russies,

Conformément aux stipulations du Traité de Berlin, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires savoir: Son Altesse le Prince de Bulgarie:

Le Dirigeant du Ministère des Affaires Etrangères de la Principauté de Bulgarie, Kyriak A. Zankow, et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

Son Ministre des Affaires Etrangères et Secrétaire d'Etat, Nicolas de Giers,

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs qui ont été trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I. Le Gouvernement Princier de Bulgarie reconnaît devoir au Gouvernement Impérial de Russie à titre de frais d'occupation par les troupes Impériales Russes, conformément aux stipulations du Traité de Berlin, la somme de dix-millions six-cent-dix-huit mille deux-cent cinquante roubles papier quarante trois kopeks.

Article II. Le Gouvernement Princier s'engage à acquitter cette dette au moyen de versements successifs, échelonnés comme suit:

Le $\frac{1}{13}$ septembre 1883, quatre-cent mille roubles; durant les douze années de 1884 à 1895, tous les ans huit-cent mille roubles, payables en deux termes, le $\frac{1}{13}$ Janvier et le $\frac{1}{13}$ Juillet

два срока, $\frac{1}{13}$ януарий, на $\frac{1}{13}$ юлий на всяка година, сирѣчь на всяки отъ тѣзи два срока, по четиристотинъ хиляди рубли;

На $\frac{1}{13}$ януарий 1896 г. четиристотинъ хиляди рубли и на $\frac{1}{13}$ юлий отъ същата година остатъкътъ, двѣстъ осемнадесетъ хиляди двѣстъ петдесетъ рубли и четиридесетъ и три копѣйки.

Членъ III. Упоменатитѣ исплащания въ II чл. ще се правятъ отъ Княжеското Правителство на Народната Банка въ София, въ името и на заповѣдта на Императорското правителство въ левове (или франки) споредъ курсътъ на деня отъ датата на исплащанията.

Членъ IV. Императорското правителство отказва се отъ да изисква исплащанието на каквато и да е лихва, върху количеството на въпросниятъ дългъ, както за минѣлото време отъ началото на окупацията до датата на подписването настоящето споразумѣние, тъй също и отъ датата на това подписване до пълното издължение на дългътъ.

Членъ V. Настоящето споразумѣние ще се ратифицира, и ратификациитѣ ще се размѣнятъ въ С.-Петербургъ, въ едно растоѣние отъ шестъ седмици, или по-рано, ако може да стане.

За удостовѣрене на което упълномощениитѣ на двѣтѣ страни подписаха настоящето, въ два екземпляра, и приложиха печатитѣ си.

Направено въ С.-Петербургъ на шестнайсетий юний хиляда осемстотинъ осемдесетъ и третията година.

За Руссия Гирсъ (м. п.)

За България К. А. Цанковъ (м. п.)

de chaque année, soit à chacun de ces deux termes quatre-cent mille roubles;

Le $\frac{1}{13}$ Janvier 1896, quatre-cent mille roubles et le $\frac{1}{13}$ Juillet de la même année les deux-cent dix-huit mille deux-cent-cinquante roubles quarante trois kopeks restants.

Article III. Les versements mentionnés à l'article II seront effectués par le Gouvernement Princier à la Banque Nationale de Sofia, au nom et à l'ordre du Gouvernement Impérial, en lews (ou francs) d'après le cours du jour à la date des paiements.

Article IV. Le Gouvernement Impérial renonce à réclamer le paiement du quelque intérêt que ce soit sur le montant de la dette en question, aussi bien pour le temps écoulé depuis le commencement de l'occupation jusqu'à la date de la signature du présent arrangement, que depuis la date de cette signature jusqu'au complet acquittement de la dette.

Article V. Le présent arrangement sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Saint-Petersbourg, dans un délai de six semaines ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux parties l'ont signé en double expédition et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Saint-Petersbourg, le seize Juin mil-huit-cent-quatre-vingt-trois.

Pour la Russie Giers (L. S.)

Pour la Bulgarie K. A. Zankow (L. S.)

II. Заповѣдваме, щото настоящата Конвенция да се облече съ Държавний Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашия Министерский Съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София на 24 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписали:

Председателъ на Министерский Съвѣтъ и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията: М. Балабановъ.

Министръ на Финанситѣ: Г. Начовичъ.

Министръ на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Т. Икономовъ.

Министръ на Правосѣдието: К. Стоиловъ.

Министръ на Народното Просвѣщение: Д. Молловъ.

По Военното Вѣдомство.

Указъ

№ 234.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България

По предложението на Наштъ Управляющий дѣлата на Военното Министерство, изложено въ доклада му подъ № 358,

Заповѣдваме:

Да стане преформированието на кавалерията на следующитѣ основания:

1. Сѣществующия сега коненъ полкъ съ 6-тъ сотенний съставъ, да се преформирова въ 4 сотенний и да се именува 2-ий конний полкъ.

2. Да се сформирова новъ конний полкъ тоже 4 сотенний съставъ и да се именува 1-ий на Нашето Име конний полкъ.

3. Формированието на 1-ий на Нашето Име полкъ да стане чрезъ сформированието на двѣ нови сотни и отъ други двѣ взети отъ сегашния коненъ полкъ.

4. Преформированието на сегашния коненъ полкъ и формированието на новия да стане съгласно утвърдението отъ Нашъ штатъ.

5. Формированието на 1-ий на Нашето Име коненъ полкъ да стане въ Ст. София.

6. Относително распределението на личния съставъ на офицеритѣ, заповѣдваме на Нашия Управляющий дѣлата на Военното Министерство да направи особенъ докладъ.

7. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Наштъ Управляющий дѣлата на Военното Министерство.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 24 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералний Штабъ

Подполковникъ Котельниковъ.

Негово Височество въ София на 10 декемврий изволи да издаде слѣдующия

ПРИКАЗЪ

№ 226.

Уволняватъ се въ отпускъ задъ границата до увольнение отъ служба: Инспектора на стрѣлковата

часть въ Княжеството Полковникъ Мироновъ — на два мѣсеца;

Началника на Руссенския арсеналъ Капитанъ Ивановъ — на единъ мѣсець;

Отъ Свищовската № 15 дружина Капитанъ Гольманъ — на два мѣсеца.

Превежда се: отъ Берковската № 9 дружина Поручикъ Фиковъ — въ Ловчанската № 13 дружина.

Назначаватъ се: Шуменския окръженъ воинский начальникъ Капитанъ Федяй — ротенъ командиръ въ Шуменската № 19 дружина;

Ротния командиръ отъ сѣщата дружина Капитанъ Римский - Корсаковъ — Шуменския окръженъ воинский начальникъ;

Отъ Софийската № 1 на Негово Височество дружина Капитанъ Островский — ротенъ командиръ въ Свищовската № 15 дружина, като се преведе въ тая дружина;

Отъ Видинската № 10 дружина Поручикъ Златоустовъ — и. д. помощникъ на началника на хозяйственното отдѣление въ Военното Министерство.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералний Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 228.

Зачислява се на служба: Уволнения по собствено желание отъ Источнорумелизката служба Подпоручикъ Караивановъ — Подпоручикъ като се зачисли въ Тетевенската № 5 дружина.

Уволнява се въ отпускъ задъ границата: отъ Габровската № 18 дружина Подпоручикъ Ивановъ на единъ мѣсець.

Продължава се отпуска: на Командира на Разградската № 22 дружина Подполковника Манаева отъ 15 деня до два мѣсеца.

София, 13 декемврий 1883 год.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

Негово Височество въ София на 17 декемврий изволи да издаде слѣдующия

ПРИКАЗЪ

№ 229.

Уволняватъ се въ отпускъ задъ граница: военния прокуроръ при Руссенския воененъ сѣдъ Майоръ Петрашкевичъ — на единъ мѣсець.

Отъ 2-ий артилерийский полкъ Майоръ Томилинъ — на два мѣсеца.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 230.

Зачислява се: Прикомандирования за особни поръчки при главний воененъ прокуроръ отъ 1-ий артилерийский полкъ Поручикъ Агура, въ военное-сѣдебното вѣдомство.

Уволнява се въ отпускъ задъ граница: отъ Софийската № 1 на Негово Височество дружина Капитанъ Баронъ Келлескраусъ на два мѣсеца отъ 1 януарий 1884 г. безъ съдържане.

Назначава се: отъ Ломъ-Паланската № 7 дружина Капитанъ Ковалевский и. д. началникъ на хозяйственното отдѣление въ Военното Министерство.

София, 17 декемврий 1883 г.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 232.

Уволняватъ се отъ служба за да се зачислятъ обратно на руска служба: по височайше на Господара Императора повеление, състоящитѣ като прикомандировани къмъ Военното Министерство и се числятъ за штата, бившиятѣ драгунски начальници: Майоръ Струпинский, Капитанитѣ: Пуцятъ, Островский, Вашкевичъ, Головинский, Келлескраусъ и Ротмистръ Демиденко

София, 17 декемврий 1883 г.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

Негово Височество въ София на 25 декемврий 1883 г. изволи да издаде слѣдующия

ПРИКАЗЪ

№ 233.

Превеждатъ се: отъ Берковската № 9 дружина Капитанъ Черневский — въ Варненската № 20 дружина;

Отъ Софийската № 1 на Негово Височество дружина Поручикъ Паприковъ — въ Варненската № 20 дружина;

Отъ Радомирската № 3 дружина Поручикъ Николовъ — въ Берковската № 9 дружина.

Уволнява се въ отпускъ задъ границата: отъ Севлиевската № 14 дружина Капитанъ Шатихинъ на два мѣсеца.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 235.

Назначаватъ се: врѣменно командующия Собственния на Негово Височество Конвой, отъ 2-ий конний полкъ Подполковникъ Ризенкампфъ — Командиръ на 1-я на Негово Височество Конний полкъ;

Командири на сотни въ 1-ий на Негово Височество коненъ полкъ: на 3-я отъ 2 конний полкъ Ротмистръ Князь Гедройцъ;

На 4-та отъ сѣщий полкъ Ротмистръ Чернѣвски де-Бояри — Боярский;

Състоящия като ординарецъ при особата на Негово Височество Ротмистръ Фон-Кубе — Командиръ на Собственния на Негово Височество конвой;

Командири на сотни въ 2-ия конний полкъ: на 1-та — Командира на 2-ра сотня отъ сѣщий полкъ Ротмистръ Мечниковъ;

На 2-та — Командира на 4-та сотня отъ сѣщий Ротмистръ Язиковъ;

На 3-та — Командира на сегашната 3-тя сотня отъ сѣщий полкъ Ротмистръ Савойский;

На 4-та — Командира на 6-та сотня Ротмистръ Чечотъ.

Превеждатъ се отъ 2-ий въ 1-ий на Негово Височество конний полкъ: Поручицитѣ: Бендеревъ, Петруновъ, Хесанчиевъ, Кърджиевъ, Дерманчевъ, Голубаревъ, и Чоповъ и Подпоручицитѣ: Стоиловъ, Ханджиевъ, Чавдаровъ, Поповъ, Митровъ, Кювлиевъ, Таневъ, Велковъ, Велчевъ, Каракостовъ, Пеневъ, Тошевъ и Топаловъ.

Слѣдъ преформированието на кавалерията оставатъ за штата, съгласно съ указа подъ № 234: отъ 2-ия коненъ полкъ Ротмистритѣ: Кудрявцевъ и Мерджановъ.

София, 25 декемврий 1883 г.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Отъ Военното Министерство.

СЪОБЩЕНИЕ

Въ вѣстника „Свѣтлина“ който се издаваше въ г. София, бѣха обнародвани нѣколко дописки, относително негодността на оръжието, съ което е въоръжена Българската армия. Авторътъ на тѣзи дописки, както се вижда, е съвършено незапознатъ съ дѣлото на въоръженето на войската.

Като зема единичния случай-прѣсвачието на пушка, което се случва въ всичкитѣ армии, той прави заключение, че всичкитѣ пушки сѫ лоши и че всичкитѣ сѫ браковани. Безъ да се впуска въ полемика съ анонимния авторъ, Военното Министерство счита за своя длъжност да обясни само официалния фактъ на купуването бердановскитѣ пушки за Българската армия:

1.) Бердановскитѣ пушки сѫ купени отъ Русското правителство, т. г. Русското правителство е отпуснало пушки по умалена цѣна и съ расрочка на доволно продължително врѣме.

2.) Пушкитѣ се даваха отъ завода на Българския приемщикъ, отъ числото на тѣзи, които се отпущаха за Рускитѣ войски.

3.) Всяка приета пушка е била испытвана и за това на всяка отъ тѣхъ има печатъ (клеймо) отъ правителственната комисия, която свидѣлствува, че пушката е прегледана, пристрѣляна и приета отъ комисията. Сжщата печатъ я има и на ложата (дървената частъ) на всѣка пушка.

4.) Веднаждъ пушкитѣ приемани отъ завода слѣдва че тѣ сѫ нови.

Сжщото трѣбва да се каже и за патронитѣ:

1.) Патронитѣ се отпущаха отъ завода;

2.) Отпущанитѣ патрони сѫ бивали испытвани отъ комисията при участието на Българския приемщикъ;

3.) Актоветѣ за испытванието на патронитѣ се намиратъ въ Военното Министерство.

Горѣизложеното достаточено обяснява неточноститѣ на допискитѣ по вѣстникитѣ.

По подробни свѣдѣния не могатъ да бждатъ съобщени отъ Министерството, тъй като въ такъвъ случай необходимо би било да се докосне до общото въоръжение на Княжеството.

Подполковникъ Котельниковъ.

Отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла.

СЪОБЩЕНИЕ

№ 50.

Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията обявява, че нѣкой си Алеко Кочовъ, българинъ, изъ Търново, който отъ началото на м. януарий 1882 г. е отсъствувалъ отъ роднитѣ си градъ презъ пощата на 4-й м. априлий се е удавилъ въ р. Дунава при г. Рени.

Това се съобщава на родителитѣ, роднинитѣ и на слѣднитѣ на покойникъ за тѣхно знание.

София, 5-й януарий 1884 година.

Главенъ секретаръ: П. А. Черневъ.

Отъ Минист. на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 45.

Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията има честь да обяви на българскитѣ учени и списатели, че то е обрело нижеслѣдующитѣ премии на онѣзи отъ тѣхъ, които до края на настоящата 1884 год. напишатъ и представятъ въ това Министерство най доброто, най общедостъпното и приспособимото къмъ българското селско стопанство ръководство по слѣдующитѣ отрасли:

а) по земледѣлието, лева 2500;

б) по скотоводството, лева 1200;

в) по лозарството и по винодѣлието, лева 1200, и

г) по садоводството, лева 1200.

Представенитѣ съчинения ще се разгледатъ отъ учебний свѣтъ при Министерството на Просвѣщението въ присѣтствието на двама делегати отъ Министерството на Общитѣ Сгради и пр. и одобренитѣ отъ тѣхъ ще си останатъ пълна собственост на съчинителитѣ; Министерството ще има грижа само за тѣхното распространение.

Забѣлѣжка. Г. г. съчинителитѣ ще иматъ добриятъ да обърнатъ внимание особено на слѣдующитѣ части отъ поименованитѣ отрасли:

1.) По Земледѣлието: видове на почвата, практическо распознавание на почвата, нужний за всяка почва торъ, врѣме и начинъ за наторяване разнитѣ почви, пригоднитѣ за всяка почва растения; бързо и икономическо за наптитѣ селяни работане на земята и прибиране храната, поддържане чистотата на семената; запазване растенията и хранитѣ отъ повреждане и развала; удобнитѣ за оране и посѣване врѣмена, най добритѣ за наптитѣ мѣста и срѣдства ордия за работение земята, за жетва, за превозване и върхане хранитѣ; най първитѣ и възможнитѣ за българина днесъ за днесъ срѣдства и ордия по улучшението на неговото земледѣлие, указванието на получаемитѣ въ просвѣтенитѣ страни количества произведение отъ еднаква по количество и качество земя и причинитѣ на това и въобще ясно и осязателно посочване на всичко, що се касае до рационалното работение на земята и що може да се примѣни още отъ сега на земледѣлието въ България.

2.) По скотоводството: най добритѣ и възможнитѣ въ България породи отъ едъръ и дребенъ добитѣкъ; самоусвършенствование на сжществуящитѣ породи, най сгодната храна за всѣка порода, гледание на разнитѣ породи зимѣ и лѣтѣ; предпазване отъ разни болести; практическото распознавание и лѣкуване на болнитѣ добитѣци; построивание на яхритѣ и другитѣ мѣста за ношувание и зимуване разнитѣ породи и др. под.

3.) По лозарството и винодѣлието: практическо запознавание на каква почва каква лоза може най добръ да усѣва; качеството на тороветѣ споредъ почвата; най добритѣ породи гроздие за вино или за яденіе; най добрий начинъ за обработване на лозята споредъ положението на мѣстата и почвата, събиране на гроз-

дието, тѣжканието, нужнитѣ сѣдове, наливание на виното, сѣдове за това, мѣста за държане на виното, претакане и времена за претакане, какъ се правятъ по прочутитѣ вина въ другитѣ страни, какви вина трѣбва да се приготвятъ у насъ, какъ да се запазватъ отъ развала и отъ обезсилване, какъ трѣбва да се испращатъ на далечъ и по море на проданъ, какъ какви вина бихме могли да испратимъ и др. под.

4.) По садоводството: удобнитѣ за овоцни дървета почви, распознаване какви дървета прилягатъ на извѣстна почва, най добритѣ и възможнитѣ за България овоцня, начи ъ и врѣме за сѣяние, гледание на разнитѣ породи овоцни дървета, чистение, присаждане: събиране на плодетѣ, тѣхното съхраняване, сушене на сливитѣ и др. под.

София, 2 януарий 1884 година.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 5.

Гражданското отдѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдъ, обявява за знание на интересующитѣ се страни и лица че въ сѣдебнитѣ му засѣдания отъ 1, 6, 8, 9, 13, 15, 16, 20, 22, 23, 27 и 29 идущий м-ць февруарий, назначени сѣ за слушание слѣдующитѣ дѣла.

На 1 февруарий гражданското дѣло № 498 по описа. (II кассац.) на Юрданъ Пенчовъ изъ г. Търново, съ бившата си супруга Анастасия Паскалева за съдържане и възпитание дѣтето ѝ Юрданка отъ денъ на рождението до 7 годишната му възраст.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 512 по описа. (II кассац.) на Видень Рангеловъ изъ г. Видинъ, настойникъ на наслѣдницитѣ на Ионъ Радловъ, съ Иванка Ценова за 5200 гроша по записъ.

На 6 февруарий гражданското дѣло № 517 по описа. (II кассац.) на Д. В. Мантовъ, повѣренникъ на Ахмедъ Балтакчиоглу, изъ г. Свищовъ, съ Петко Вжлевъ изъ с. Раднинецъ (Свищовско) за $\frac{1}{3}$ часть отъ воденица.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 527 по описа. (II кассац.) на И. П. Кжршовский, повѣренникъ на Якимъ Поповъ, изъ г. Руссе, съ Т. Дамяновъ изъ г. Букурецъ, за 2000 лева обезщетение на два санджака чай и една рота швайцаръ.

На 8 февруарий гражданското дѣло № 531 по описа. (II кассац.) на Георги Франга, изъ г. София, съ Стоянъ Славовъ Налбантинъ, за 10500 гр. отъ ечемикъ.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 187 по описа. на Тома А. Кжрджиевъ, повѣренникъ на Кжнчо Петровъ изъ градъ Търново, съ Раида Петровъ, за четири аршина мѣсто и една стрѣха.

На 9 февруарий гражданското дѣло № 188 по описа. на Соломонъ Бонерилдъ, изъ градъ Руссе, съ братия Леви за 220 кредит. рубли.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 189 по описа. на Иванчо Костовъ, изъ г. София, съ Рашидъ Османовъ пълномощникъ на Фериде Хатунъ, за продажба на една къща, 30 поля и 5 рубли.

Въ сѣщия день гражданското дѣло вх. № 8 на Петко Сандовъ повѣренникъ на жителитѣ отъ село Логошевци (Видинско) съ Хюсеинъ Ага, за земя.

На 13 февруарий гражданското дѣло № 191 по описа. на Михайлъ Димчевъ, изъ г. Ловечъ, съ Евгени

и Кръста С. Карагюзови, за половината отъ печалба на 19,117 гроша $\frac{75}{100}$ отъ съдружество.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 192 по описа. на Константинъ Тополски и Божку Маневъ изъ г. Силистра, съ Недѣлку Наковъ, изъ с. Врѣча (Силистренско) за половина часть на една воденица.

На 15 февруарий гражданското дѣло № 193 по описа. на Естера Илиева, изъ г. Силистра, съ Анна Аврамова, за една къща.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 194 по описа. на Якимъ Ивалтовъ, повѣренникъ на Драгия Койчевъ изъ с. Кюпекли (Провадийско), съ Хасанъ Кара Ахмедъ, Ахмедъ Османовъ, Хюсеинъ Османовъ, Хасанъ Ахмедовъ, и др. жит. отъ с. Кюпекли за течение на вода.

На 16 февруарий гражданското дѣло № 195 по описа. на Димитри и Никола Захови и майка имъ Дена Николова изъ г. Самоковъ, съ Магдалина Георгиева за една къща по наслѣдство.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 197 по описа. на братя Г. С. Сѣботинкови, съ Антонъ Христовъ, изъ г. Пльвѣнь, за 3681 $\frac{1}{2}$ гроша по записъ.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 9 по Вх. на Горчо Стояновъ, отъ с. Старопатича (Видинско) съ Цеко Спасовъ за земя отъ 140 дюлюма.

На 20 февруарий гражданското дѣло № 198 по описа. на Христо Кассабовъ, повѣренникъ на Влади Марковъ, изъ г. Разградъ, съ Х. Иванчо Николовъ, за 425 рубли сребр. и 15,570 гроша по два записа.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 199 по описа. на Стоянъ Буновъ, изъ г. Рахово, повѣренникъ на Цариградския жителъ Н. Х. Тъчичецовъ, съ Андора Симоновъ, изъ г. Никополъ за 49,200 гроша по записъ.

На 22 февруарий гражданското дѣло № 200 по описа. на Ахмедъ Бахчалж-Оглу и Мехмедъ Мумджи Дамадж изъ г. Добричъ, съ Лука Ангеловъ, за чистение на воденична вода.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 201 по описа. на Мехмедъ Бей Белели, изъ г. Руссе, съ Рашидъ Хюсеиновъ, за искъ отъ 26 книжа и документи.

На 23 февруарий гражданското дѣло № 202 по описа. на Ангелко Христовъ, изъ г. Самоковъ, съ Есма Ханжамъ Абдулова за 16496 гр. отъ наемъ за гора.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 203 по описа. на Лимония Кюркчи Митева, изъ г. Варна, съ Щера Николовъ за 5000 гроша по записъ.

На 27 февруарий гражданското дѣло № 204 по описа. на Ангелъ П. Радевъ, повѣренникъ на Т. Миновъ, изъ Силистра, съ Петра Теодоровъ, за 1350 л. отъ загуби на изгорѣна огнена мѣлиница въ г. Силистра.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 205 по описа. на Петка Русановъ и Петка Божкиновъ, повѣренници на селската Трестенишка община, съ Енасе, Хатидже Али Бегови и Анше Дервишова, за наемъ и загуби на една ливада.

На 29 февруарий гражданското дѣло № 206 по описа. на Стефанъ Шандровичъ, изъ г. София, съ Зия Ибрахимовъ, за 30 поля отъ постройка на една къща.

Въ сѣщия день гражданското дѣло № 207 по описа. на Христо Ивановъ, повѣренникъ на Тусчи Х. Исмаилъ Якубовъ, изъ г. Шуменъ, съ Напимъ Насураховъ за 1528 $\frac{1}{2}$ гроша за вода.

София, 9 януарий 1884 година.

Телеграфически депеши

и

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

4 януарий 1884 година.

Лондонъ. На Daily-News извѣстятъ, че Абисиния мирува, че Бакеръ-паша отчислилъ управителя на Масауахъ и го замѣтилъ съ г. Массона, американски подданикъ, и че се говорило, дѣйствиата противъ Махди да се пренесатъ отъ Суакъмъ въ Масауахъ.

Standard казва, че Англия е рѣшена да отстъпи на Абисиния едно пристанище въ Червеното море, ако подпомага на Египетъ противъ Махди.

Парижъ. Една телеграма отъ Кохинхинскій управителъ до Министерството на мореплаването извѣстятъ, какво между него и Аннамитското правителство по начало станало рѣшение, споредъ което Френцитъ да заминаватъ крѣпостта въ Гюе.

5 януарий 1884 година.

Мадридъ. Депутатската камара гласува контра-проекта на адреса, който камарата ще подаде въ отговоръ на тронната рѣчь. Този контра-проектъ се произнася противъ измѣненieto на Конституцията, на което началата бѣха вписани въ министерската программа. Въ слѣдствие на това, министерството е подало оставката си на Краля.

Римъ. Г. Депретисъ е боленъ.

Каиро. Суданскитѣ въстаници пресичатъ оттегляването на Египетскитѣ войски изъ Сенааръ.

Берлинъ. Камарата препрати проекта за наложитѣ на 28-членна коммисия за изучаване.

Правителството обяви, че берията върху дѣйствиющитѣ дружества трѣбва да си остане както и берията възъ банкротитѣ. Но то иска още да се унищожи берията на разрядитѣ, съ които сж обложени третий и четвъртий разрядъ.

6 януарий 1884 година.

Лондонъ. Въ слѣдствие на заявления отъ страна на Англия, Китайцитѣ сж приостановили работитѣ по запусването Кантонската рѣка.

Мадридъ. Има вѣроятност, че г. Каповасъ ще бѣде поканенъ да състави новъ кабинетъ.

Берлинъ. Депутатската камара захванъ разискването на едно предложение, направено отъ центра, съ което се иска въ Конституцията да се внесатъ наново членовѣтъ върху черковнитѣ работи. — Министерството на исповѣданията поиска това предложение да се отхвърли, иначе приемането му би било голѣма погрѣшка.

За амнистирането мюнстерскій епископъ, министрътъ не може още да се произнесе; но относително амнистирането Кельскій и Познанскій епископи той казва че не би било въ интереса на държавата и на религиозний миръ. И самото правителство е рѣшило да введе улучшения въ положението на католическата у Пруссия черква, но то нѣма да се остави да го присилатъ.

Римъ. Главний аббатъ на орденътъ St. Benoît на гората Виргиния е билъ убитъ въ жилището му, което било обрано. Двама слуги сж арестовани.

7 януарий 1884 година.

Каиро. Една официална телеграма увѣдомява Египетското правителство, че около Картумъ се обявило открито въстание.

Мадридъ. Потвърдява се слуха, че ще се състави консервативно министерство подъ предсѣдателството на г. Каповаса.

Лондонъ. Вѣстницитѣ извѣстятъ, че полковникъ Гордонъ е заминълъ за Суакъмъ или Картумъ съ особена миссия.

Daily-News въ тази новина вижда доказателство, че Англия е разбрала длъжността си да отгърве Египетъ отъ мѣжнотнитѣ въ които самъ себе си е поставилъ.

Ню-Йоркъ. Военний корабъ City-Colombus като отивалъ отъ Бостонъ за Саваннахъ — потѣнълъ. Загинали сж 104 человекъ между които и турскій въ Бостонъ Консулъ.

Каиро. Гордонъ-паша ще отиде въ Картумъ съ пълномощия да уреди Суданскій въпросъ.

Берлинъ. Депутатската камара отхвърли предложението, съ което се искаше отново да се внесатъ въ конституцията ония членове относително черковнитѣ работи, които се унищожиха съ законитѣ отъ м. май.

Пеща. При разискването отъ камарата бюджета за пѣтицата и съобщенията, държавний секретаръ каза: Унгарското правителство е наклонно да направи желѣзница отъ Маросварашели до Фолгесъ, ако Ромѣния уздрави отъ своя страна съединението на тая желѣзница съ Ромѣиската.

Мюнхен. Г. Гирсъ, придруженъ отъ сина му Константина и отъ единъ секретаръ, пристигна тука въ 7¹/₂ часътъ вечеръ и въ 3 замина за Виена.

8 януарий 1884 година.

Каиро. Въ Картумъ е обзело всички паника отъ въстаническитѣ шайки, които се забѣлѣжватъ въ околноститѣ на града.

Каиро. Хедивътъ продължилъ за петъ години смѣсенитѣ сѣдилища. Гръция е отказала да се съгласи за това продължение. — Съобщенията съ Картумъ сж прекъснати. Страхуватъ се че войскитѣ на Махди сж навлезли въ града.

Виена. Г. Гирсъ пристигна въ Виена и слѣзе въ руското посолство. Императорътъ го прие на ауденция която трая ³/₄ отъ часъ. Послѣ това той има разговоръ съ Г. Колноки, който разговоръ трая единъ часъ. Довечера двореца дава въ честъ на г. Гирса обѣдъ на който сж поканени Русскій и Германскій посланици и Г.г. Калаи и Таафе.

Вѣстникъ Montag-geue, по случай дохождането на г. Гирса въ Виена, обнародва единъ членъ въ който се изказватъ увѣрениа, че отношенията на двѣтъ империи съ Россия сж съвършено приятелски и нормални. Россия все повече и повече ясно изказва желанието си да бѣде въ споразумѣние съ двѣтъ империи върху всички висши въпроси, за да се разрѣшаватъ тѣ въ духъ на взаимна благосклонностъ. Този членъ свършва като признава че между Австрия и Россия нѣма анталонизмъ, който по нужда би изисквалъ едно насилствено разрѣшение.